Lieta Nr.130039315/22

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

2015.gada 28.augustā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesnesis R.Silakalns izskatīja rakstveida procesā /pers. A/ sūdzību par 2015.gada 24.marta LR IeM VP Zemgales reģiona Pārvaldes priekšnieka vietnieka A.Zeļļa lēmumu Nr.174/15, kā arī izskatīja administratīvā pārkāpuma lietas materiālus pret /pers. A/ pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā – LAPK) 46.panta pirmās daļas.

Aprakstošā daļa

2014.gada 6.augustā LR IeM VP Zemgales reģiona Pārvaldes Kriminālpolicijas biroja Organizētās noziedzības un noziegumu ekonomikas jomā apkarošanas nodaļas (turpmāk – ONNEJAN) tika uzsākts kriminālprocess Nr.11905008714 pēc Krimināllikuma 253.[1] pirmās daļas par to, ka /adrese/ persona vārdā "/Vārds/ " nodarbojas ar narkotiskās vielas – marihuānas audzēšanu, uzglabāšanu realizācijas nolūkam.

Kriminālprocesa ietvaros, veicot izmeklēšanas darbības, /datums/tika aizturēts /pers. A/, par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu pēc Krimināllikuma 253.[1] panta pirmās daļas. /pers. A/ tika nogādāts uz VSIA "Ģintermuiža" narkotisko/psihotropo vielu ietekmes noteikšanai.

Atzinumā ir konstatēts konkrētas vielas lietošanas fakts, bet nav konstatēta narkotisko, psihotropo un toksisko vielu ietekme.

2015.gada 16.februārī ONNEJAN inspektors K.Lauskis pieņēma lēmumu par kriminālprocesa Nr.11905008714 izbeigšanu daļā un materiālu nosūtīšanu administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanai.

2015.gada 20.februārī ONNEJAN inspektors A.Strautkalns /pers. A/ sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC128507, par to, ka 2014.gada 24.septembrī plkst. 21.10 Jelgavas VSIA slimnīcā "Ģintermuiža" tika konstatēts, ka /pers. A/ neatļauti lietojis narkotiskās/psihotropās vielas.

2014.gada 20.februārī ONNEJAN priekšnieks P.Bauska, izskatot /pers. A/ administratīvā pārkāpuma lietu pēc Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 46.panta pirmās daļas un piemēroja naudas sodu EUR 100 apmērā un segt ekspertīzes veikšanas izdevumus EUR 97,46 apmērā.

Minēto lēmumu /pers. A/ pārsūdzēja LR IeM VP Zemgales reģiona Pārvaldes priekšniekam.

Ar LR IeM VP Zemgales reģiona Pārvaldes priekšnieka vietnieka A.Zeļļa lēmumu Nr.174/15 nolemts noraidīt /pers. A/ sūdzību un ONNEJAN priekšnieks P.Bauskas lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atstāt negrozītu, atceļot daļā par uzlikto pienākumu segt ekspertīzes veikšanas izdevumus EUR 97,46 apmērā.

2015.gada 15.aprīlī Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā saņemta /pers. A/ (turpmāk – Sūdzības iesniedzējs) sūdzība (turpmāk – Sūdzība) par 2015.gada 24.marta LR IeM VP Zemgales reģiona Pārvaldes priekšnieka vietnieka A.Zeļļa (turpmāk – Iestāde) lēmumu Nr.174/15 (turpmāk – Lēmums).

Sūdzībā norādīts, ka tikai 2015.gada 20.februārī policijas inspektors A.Strautkalns pirmo reizi paziņoja 2014.gada 24.septembra medicīniskās pārbaudes rezultātus, kurus Sūdzības iesniedzējs neatzīst. 2015.gada 20.februārī pēc protokola sastādīšanas cits policijas inspektors P.Bauska izskatīja lietu un pieņēma lēmumu par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 46.panta trešās daļas, neskatoties uz to, ka atbildība par narkotisko/psihotropo vielu lietošanu paredzēta LAPK 46.panta pirmajā daļā.

Norādīja, ka 2014.gada 24.septembra nosūtījumā lūgts pēc pārbaudes veikšanas izsniegt medicīniskās pārbaudes protokolu inspektoram K.Lauskim. Minētajā nosūtījumā ir nepareizi norādīts Sūdzības iesniedzēja kods un nav fiksēts, kura persona un kad saņēmusi medicīniskās pārbaudes protokolu. Izsniegtajā 2014.gada 24.novembra medicīniskās pārbaudes protokolā Nr.255 kopijā nav fiksēts, kad VSIA "Slimnīca "Ģintermuiža"" saņemti ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultāti Nr.9046 un kad izdarīts atzinums par konkrētās vielas lietošanas faktu.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka viņam 2014.gada 24.septembra medicīniskās pārbaudes rezultāti ir paziņoti tikai 2015.gada 20.februārī, liedzot tos apstrīdēt 02.06.2008. MK noteikumu Nr.394 35.punktā paredzētajā kārtībā. Bez tam no paraugu paņemšanas dienas 2014.gada 24.septembra līdz ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas pabeigšanai 2014.gada 6.novembrī jau bija pagājušas 43 dienas, proti, tikai tad, kad jau bija pagājis paraugu glabāšanas termiņš un iestājās termiņš paraugu iznīcināšanai.

Pie šādiem apstākļiem, ka Sūdzības iesniedzējs noliedz aizliegto vielu lietošanas faktu un viņam bija liegta iespēja apstrīdēt ekspertīzes rezultātus, tiek lūgts izbeigt administratīvā pārkāpuma lietā, konstatējot, ka nav noticis notikums. Bez tam vērš tiesas uzmanību, ka 2015.gada 20.februāra lēmumā ir nelikumīgi norādīts, ka Sūdzības iesniedzējs ir saukts pie administratīvās atbildības pēc LAPK 46.panta pirmās daļas, ka Iestādes lēmumā nelikumīgi norādīts, ka vainu pastiprinošs apstāklis ir saukšana pie administratīvās atbildības trīs reizes gada laikā. Minētais apstāklis nebija norādīts sākotnējā lēmumā, tādēļ ir nepamatoti pasliktināts stāvoklis un ka policijai nebija nekāda pamata apgalvot, ka ar izdarīto administratīvo pārkāpumu tikusi veicināta nelegāla narkotisko un psihotropo vielu aprite.

Tādējādi, ņemot vērā iepriekš minēto, tiek lūgts pilnībā atcelt Iestādes Lēmumu.

2015.gada 22.aprīlī ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas lēmumu nolemts pieņemt /pers. A/ iesniegto sūdzību un ierosināt tiesvedību administratīvā pārkāpuma lietā. Noteikt lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2015.gada 28.augustā, paziņojot lietas dalībniekiem par laiku, kad nolēmuma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā. Izskaidrot, ka lietas dalībniekiem ir tiesības iesniegt paskaidrojumus, pieteikt noraidījumu, lūgt izskatīt lietu tiesas sēdē, kā arī iesniegt citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikumus vai lūgumus līdz 2015.gada 10.augustam.

Līdz 2015.gada 10.augustam tiesā no procesa dalībniekiem nav saņemti pieteikumi vai lūgumi, kā arī nav lūgts izskatīt lietu tiesas sēdē.

Motīvu daļa

Iepazīstoties ar /pers. A/ Sūdzību, izskatot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, secināms, ka sūdzība ir nepamatota un ir noraidāma.

LAPK 288.panta pirmā daļa noteic, ka Augstākas iestādes pieņemtu lēmumu persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, kā arī cietušais var pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā pēc deklarētās dzīvesvietas, juridiskā persona - pēc tās juridiskās adreses Latvijā. Ja personai nav deklarētās dzīvesvietas vai juridiskās personas adrese neatrodas Latvijā, lēmumu var pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā pēc administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietas. Prokurors protestu iesniedz pēc administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietas.

LAPK 289.^{6} panta pirmā un otrā daļa noteic, ka Rajona (pilsētas) tiesa administratīvā pārkāpuma lietu izskata rakstveida procesā. Rajona (pilsētas) tiesa mutvārdu procesu nosaka pēc savas iniciatīvas vai tad, ja to lūdz persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, cietušais vai prokurors. Rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana notiek, nerīkojot tiesas sēdi. Izskatot lietu rakstveida procesā, nolēmumu tiesa pieņem uz lietā esošo dokumentu pamata.

Iztiesājot lietu rakstveida procesā, tiesa rakstveida procesa būtībai atbilstošā veidā ievēro tos pašus principus un procesa dalībniekiem nodrošina to pašu tiesību apjomu, ko mutvārdu procesā.

LAPK 289.^{6} panta ceturtā daļa noteic, ka par lietas izskatīšanas vietu un laiku lietas dalībniekiem paziņo ne vēlāk kā divas nedēļas pirms noteiktās tiesas sēdes. Izskatot lietu rakstveida procesā, tiesnesis nosaka dienu, ar kuru nolēmums būs pieejams tiesas kancelejā, kā arī vismaz divas nedēļas ilgu termiņu, līdz kuram administratīvā pārkāpuma lietas dalībnieki var iesniegt paskaidrojumus, pieteikt noraidījumu, lūgt izskatīt lietu tiesas sēdē, kā arī iesniegt citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikumus vai lūgumus.

LAPK 289.^{12} panta otrā daļa noteic, ka Rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1)atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;

2)atceļ lēmumu un izbeidz lietu;

3)atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;

4)groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

LAPK 289.^{13} panta trešā daļa noteic, ka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tādējādi atzīstams, ka 2015.gada 24.marta LR IeM VP Zemgales reģiona Pārvaldes priekšnieka vietnieka A.Zeļļa lēmumā Nr.174/15 ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, taču papildus ir norādāms, ka no lietas materiāliem redzams, ka /pers. A/ 2014.gada 24.septembrī ir aizturēts kriminālprocesa ietvaros un nosūtīts uz medicīnisko pārbaudi VSIA "Slimnīca "Ģintermuiža"". Tiesa konstatē, ka nosūtījumā ir norādīts nepareizs personas kods, taču ņemot vērā to, ka medicīniskās pārbaudes protokolā Nr.255 un ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultātos Nr.9046 ir norādīts pareizs /pers. A/ personas kods, tiesai nerodas šaubas, ka medicīniskā pārbaude ir veikta tieši /pers. A/, kas lietā arī nav apstrīdēts un ka /pers. A/ ir konstatēts narkotisko/psihotropo vielu lietošanas fakts. Līdz ar to, kļūdaina personas koda norāde nosūtījumā ir vērtējama kā pārrakstīšanas kļūda, kas nav novedusi pie nelabvēlīga lēmuma (atzinuma) pieņemšanai personai.

MK noteikumu 394 "Alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes pārbaudes kārtība" 32.punkts noteic, ka medicīniskās pārbaudes rezultātus pārbaudāmajai personai paziņo mutiski. Pēc pārbaudāmās personas mutiska pieprasījuma viņai izsniedz rakstisku izziņu par medicīniskās pārbaudes rezultātiem. Līdz ar to, ne policijas darbiniekiem, ne arī VSIA "Slimnīca "Ģintermuiža"" darbiniekiem, saņemot medicīniskās pārbaudes rezultātus nebija tos pienākums izsūtīt zināšanai Sūdzības iesniedzējam, turklāt šis punkts paredz pēc personas mutiska pieprasījuma izsniegt rakstisku izziņu nevis pašu atzinumu. Policijas darbiniekiem, līdz ar to nav tiesību medicīnas iestādes vārdā sastādīt izziņu par atzinumu. Ņemot vērā to, ka ir paredzēta mutiska rezultātu paziņošana, to uzzināšanai ir jābūt pārbaudāmās personas iniciatīvai. Līdz ar to, tiesa nesaskata, ka būtu pārkāptas Sūdzības iesniedzēja tiesības uzzināt medicīniskās pārbaudes rezultātus un tos apstrīdēt minētajos MK noteikumos noteiktajā kārtībā.

2014.gada 20.februāra ONNEJAN priekšnieka P.Bauskas, lēmumā par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības ir norādīts LAPK 46.panta trešā daļa, taču lēmuma aprakstošajā daļā ir norādīta LAPK 46.panta pirmās daļas dispozīcija, līdz ar to tā ir vērtējama kā pārrakstīšanās kļūda un sods ir piemērots LAPK 46.panta pirmās daļas noteiktās sankcijas robežās.

Tas, ka Iestādes Lēmumā norādīts, ka vainu pastiprinošs apstāklis ir saukšana pie administratīvās atbildības trīs reizes gada laikā, nav vērtējama kā Sūdzības iesniedzēja stāvokļa pasliktināšana, jo tas nekādi nav ietekmējis soda apmēru, proti, tas ir tāds pats kā sākotnējā lēmumā, tieši pretēji ar Iestādes Lēmumu ir atcelts daļā sākotnējais lēmums par uzlikto pienākumu segt ekspertīzes veikšanas izdevumus EUR 97,46 apmērā.

Ņemot vērā to, ka Latvijas Republikā narkotisko/psihotropo vielu legāla aprite nav atļauta, jebkura persona iegādājoties un lietojot narkotiskās/psihotropās vielas veicina nelegālu narkotisko/psihotropo vielu apriti. Līdz ar to, tiesa neskata Iestādes Lēmumā minēto kā nepamatotu pretlikumīgu apgalvojumu.

Savukārt pārējos Sūdzības iesniedzēja argumentus tiesa nevērtē, ievērojot Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņas, proti, kā vairākkārt atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu *(sk., piemēram, 61.punktu 1994.gada 19.aprīļa spriedumā „Van de Hurk v The Netherlands" (iesnieguma Nr.16034/90)).*

Tiesnešiem ir jāuzklausa visi argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa *(sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmumu lietā 10153/82 Austria).*

Tādējādi arī secināms, ka tiesai nav šaubu, ka /pers. A/ 2014.gada 24.septembrī plkst. 21.10 Jelgavas VSIA "Slimnīcā "Ģintermuiža"" tika konstatēts, ka /pers. A/ ir neatļauti lietojis narkotiskās/psihotropās vielas, ar savām darbībā izdarot administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts LAPK 46.panta pirmajā daļā, un izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, ir ievēroti LAPK 32.panta pirmās daļas nosacījumi, kas noteic, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un vadoties no LAPK 289.^{7}, 289.^{12} panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{13}, 289.^{18} pantu, tiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu 2015.gada 24.marta LR IeM VP Zemgales reģiona Pārvaldes priekšnieka vietnieka A.Zeļļa lēmumu Nr.174/15 un /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no motivēta sprieduma pieejamības dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Motivēta sprieduma pieejamības diena 2015.gada 28.augusts.

Tiesnesis R. Silakalns